שחיה
הבריכות התבישו

חמישים בריכות־השחיה בארץ עדיין לא הו־לידו את השחיינים המקומיים. למרות שאלי־פות הפועל בחדרה הביאה עמה שלל שיאים ותחרויות מכבי בגליל ברמת־גן עברו תוך עניין, נשארו הבריכות קטנות מאד ל־עומת שני מפעלי־ענק שבונצעו על ידי שני שחיינים בודדים.

מזגו השקט של חבר הפועל תל־אביב, יצחק יחזקאל, התאים למשק גליה השקט־ם של הכנרת. השחיין השחרחר בן ה־30 וינק מכפר נחום שבצפון הכנרת וחיבק את בנו בחופי דגניה מקץ 10 שעות, 18 דקות, 20 שניות.

ימים ספורים לאחר מכן, מרח עצמו בכמות גדולה של שמן צעיר חיפאי (20), חבר המכבי המקומי, החל לחתור ממפרץ חיפה, דרך הים הסוער, במטרה להגיע לראש־הנקרה. סי־רת חיל הים, שליוותה את עודד פז, זירזה את מסעה כדי להשיג את הקצב המהיר של שחייתו, סיפקה לו כמויות גדולות של מזון בדרך. פז הגיע למטרתו כשריאותיו עדיין „מלאות". הוא עבר את 33 הקילומטרים תוך 10 שעות ו־23 דקות, עלה על החוף וחייך: „אילמלי הסכנה של ישיבה בבית הסוהר ל־בנוני, הייתי ממשיך הלאה."

לחובבי השחייה בארץ לא נותר השבוע אלא להודות כי 20 השעות שמסרו שני שחיינים לקרב־נגד־הסבע היו שקולים הרבה מונים מאות השעות ששיעממו אותם משך עונה שלמה, בעשרות הבריכות בארץ.

כדורגל
רק המזל או השופט

לאחר כמה חודשי מנוחה חזרו כדורגלני ישראל למגרש הכדורגל. אולם לא היתה זו תזרה מקובלת. הקבוצות, ששרירי שחקניהם עדיין לא התעוררו מתרדמתם נאלצו, כבר במשחק הראשון של העונה, לעמוד במבחן מול שרירים יותר מאומנים מתורכיה.

להפועל תל־אביב, שהוכיח רמה נמוכה בעונה שעברה, לא ה־ה מה להפסיד. הוא הזמין, דרך סוכן פרטי, את הקבוצה התור־כית המקצועית גלטסרייי, שילם לה הון תו־עפות * ופתח את העונה בתחרות בינלאו־מית.

רבים ניבאו שחורות לקבוצה הישראלית. ואכן, היה זה מעשה בלתי אחראי. ספורט הפך כבר מזמן לעניין של כבוד לאומי ו־תבוסה ספורטיבית לא היתה שונה בהרבה מתבוסה מדינית אחרת. אילו היתה מבקרת בארץ קבוצה אנגלית ומבקיעה שבעה שערים במקום חמשה, לא היתה זו בבחינת מפלה כה גדולה כמו מרגלי התורכים, שחשבו את הרמה הישראלית כשווה לשלהם ועשו מאמ־צים רבים להחז־ק בבכורה בין ארצות ה־מרחב.

קבוצת מכבי תל־אביב, הטובה שב־ן קבו־צות הארץ, הרהרה רבות לפני שהחליטה ל־שחק. אולם השיקולים השונים הוסרו מול הסכום בעל ארבעת הספרות שהוצע לה.

חסידים רבים מנבאים לנצחון מכבי על התורכים, אולם שום דבר לא ישנה את ה־עובדה, שהכדורגל הישראלי לא היה מוכן, וכשספורטאי אינו מוכן, רק המזל או ה־שופט עלולים לנצח עבורו.

לאחר נשיקות, שעורייה

כאשר עלו 11 שחקני הקבוצה התורכית גלטסרייי על מגרש באסה ביפו, היה נדמה תחילה כי יריביהם למשחק, שחקני הפועל תל־אביב, היו לפחות קרובי משפחתם. ה־תורכים חייכו, חיבקו, נישקו, כמנהגם, לקול תשואות שלא פסקו גם בחלקו הראשון של המשחק, כאשר הציגו האורחים משחק נאה, תוקפני ובטוח. הם שלטו במגרש, הבקיעו, עד למחצית שני שערים ללא מענה. מה ש־קרה ב־45 הדקות הבאות יכול לקרות רק בכדורגל. להפועל לא היה מה לקוות לאחר משחקו החלש והוא היה ודאי מסתפק בהפ־סד כבוד של 3:1 או 2:0. הלך הרוח ב־יציע הראשי, שניבא להפסד גדול של הפועל, אולם לנצחון אפשרי של מכבי תל־אביב ארבעה ימים לאחר מכן, היה הגורם הישיר לכך שמנהל הקבוצה התורכית ישנה את הרכב הקבוצה במחצית. אכן, לאחר ה־הפסקה הופיעה גלטסרייי שונה מזו שהבקי־עה שני שערים. היא היתה בטוחה מדי בנצחו־נה, בדיוק כמו כל אחד מעשרת אלפי הצו־פים. את כמה משחקניה הטובים השאירה בחוץ, כדי שהללו ישארו טריים למשחק ה־בא, נגד מכבי. אולם, עם כל תולשתם של ה־ישראלים, הובקע השער התורכי ו־הוא היה מועמד

* 6000 לירות תורכיות, לבד מ־חוצאות הטיסה הלוך ושוב ו־איכסון.

השופט הישראלי בן־רוכי (משמאל) לא חיטט הרכה בחוקי הכדורגל, פסק החלטה מגוחכת שהניחה לשחקן „הפועל" להבקיע שער. השוער התורכי תורג־אי (במרכז) הגיב בהרמת שתי ידיו כעוד חברו נאג־י, המגן המצויין שלא שיחק כמחצית השניה משקיף על הכדור שחדר לשער.

היחידי שצחק אותה שעה, למרות שריקות הבוז של הקהל, היה ז׳מפה, מאמן „הפועל" (מימין), שלגביו שער הוא בכך זאת שער.

הרגע שעורר שעורייה

נקמה אינה חכמה. תורכיה מ־

* גלסטרייי היא קבוצה מקצועית ואי־ציות למנהלים עלול לשלול משחקן את פרנסתו.

פורסמת למדי בעולם ובשופטיה כמ־עט ולא היתה קבוצה זרה שבקרה אצלה ולא התאוננה על העוול שגרמו לה התור־כים. שוודים, אנגלים, סקוטים ואוסטרים חז־רו לביתם בכעס, פירסמו מאמרים חריפים על השיפוט התורכי. ואמנם, מי שביקר פעם בחצי־האי השכן הרגיש מיד כי התורכים אינם אוהבים להפסיד וכל הזדמנות, אפילו אם אינה מתאימה לכל כללי ההגינות, מנו־צלת היטב על ידי השופט הנעזר כראוי על ידי הקהל.

אולם גם האנגלים גם השוודים גם הסקו־טים סלחו להם, המשיכו לבקרם מתוך תק־ווה שטבעם של התורכים, חמי־המזג, יש־תנה עם הזמן. להתנקם בהם בלונדון בוינה או בפריז אינה תגובה נכונה כל עיקר.

גם הישראלים סבלו רבות מביקוריהם ב־תורכיה. כדורגלנים, כדורסלנים ואתלטים היו כמעט תמיד קורבנות לשיפוט אכזרי ויחס קהל בלתי־ידידותי ביותר. אולם מע־לם לא חשב איש בישראל לחזור על אותה ההצגה בתל־אביב. המצפון לא נתן לעשות זאת והקהל היה הוגן מכדי שירשה זאת.

השבוע שבר שופט ישראלי את הקרח, הוכיח גבורה עילאית כאשר הציל את קבוצתו מתבוסה.

הגיב עסקן תל־אביבי: „יש לי הרגשה מוזרה שאחרי משחק זה יקח משרד החוץ את השופטים תחת חסותו."

רציני להיות מובקע בשנית. ואמנם הובקע, אך לא בדרך שהקהל רצה לראותה.

לא נוח ליצור. דקה מיותרת אחת קיל־קלה את התמונה, מחקה את כל היחס הלבבי שהורגש עד אז. השופט בן־רובי, שעד ל־משחק, נחשב בעיני כל לשופט העולה של ישראל, זכה למקלחת שריקות של הקהל שעה פסק „כדור־בינייים", כמה סנטימטרים מקו השער התורכי. האורחים, שקפצו כ־נשוכי נחש, ניסו להוכיח לשופט את טעותו המבישה, קיבלו תשובה מעשית: שער. אותו רגע כמעט שפרצה תגרה ועמה שעורייה בינלאומית.

הציר התורכי הרגיש לא נוח ביציע הראשי ותוך נימוס האשים את שחקניו. אולם קיבל תשובה נגדית, נמוסית לא פחות מצד ראשי ההתאחדות הישראלית.

התמונה שנתגלתה על המגרש המדושא לא היתה משמחת. התורכים השביחו את הכדור לאות מחאה. שוערם הלאומי, תורג־אי, הש־תעשע להנאתו עם הכדור. אחרים עמדו לנ־טוש את השדה, אולם לאחר שהוחזרו * הירבו בפגיעות שהאפילו על כל החיבוקים והנשיקות.

מנצחי „מפעל העשרה" בשחיה

50 מטר חפשי נוער ב׳ — עמי טראובר (ברית מכבים עתיד)	30.1 שניות
100 מטר חפשי נברים — נחום בוך (ברית מכבים עתיד)	1.05 דקות
50 מטר חזה נוער א׳ — שלמה בורשטיין (פתח תקוה)	37.4 שניות
200 מטר חזה נברים — נבריאל נסם (ברית מכבים עתיד)	3:01,5 דקות
100 מטר גב נברים — דן קפליבצקי (ברית מכבים עתיד)	1:25.1 דקות
100 מטר חזה נברות — צפה נרבי (ברית מכבים עתיד)	1:41.5 דקות
400 מטר חפשי נברים — נחום בוך (ברית מכבים עתיד)	5:40.8 דקות
3×50 מטרים משחה שליחים מעורב נוער — חיפה	2:03.0 דקות
10×50 מטרים חפשי משחה שליחים — (ברית מכבים עתיד)	5:22.9 דקות
כדורמים: ברית מכבים עתיד — מכבי חיפה — פתחתקוה	4:3

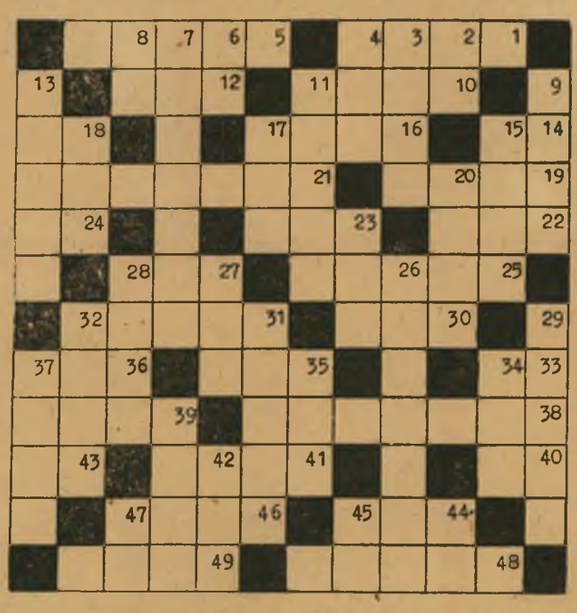

תשבץ ידיעות

מאוזן: 1) רופא יהודי מפורסם; 5) חוצבים אותה ודרך כלל עוברת בה רכבת; 10) נצח יש־ראל לא ישקר; 12) רו, בלשון פשוטה יותר; 14) תואר אצילים אירופי; 16) נכסים; 18) מלת סיכום; 19) אחת מחמש היבשות; 21) תואר לחיי של אחד מקיסרי רומא; 22) הקיש; 23) בן זוגו של מגוג; 24) חודש האבל העברי; 25) הר בגבו־לה הצפוני של הארץ; 27) נחות דרגה מן השג־ריר; 30) היא מצוייה באדם, אך אין לראותה; 31) משלהב; 33) קריאת כאב תנ־כית; 35) חצי־אי אסייתי; 36) יחידת משקל ונפח; 38) מנהיג עם איטלקי; 39) קשה מאד להגדירה והיא נושא לרוב הספורים והמשוררים; 40) משותף לכוח ולמוח; 41) עיתונאי ישראלי; 43) הכרמל; 44) אותה כבשו בני ישראל מעבר לירדן מזרחה; 46) קטול, נרצח; 48) מנהל המחלקה המדינית של הסוכנות; 49) עבר עליו המורג.

מאונך: 2) ממנו התקיימו בני ישראל במדבר; 3) משקה גרמני לאומי; 4) תפקידו לשעבר של פארוק; 6) דגל ופלא; 7) ארצו של ראקושי; 8) „...הלילה, רב שירנו, הבוקע לשמים"; 9) בנה היחיד של נארימן; 11) חצי־אי צפונאמריקאי; 13) היא פורצת מתוך המדורה; 15) אחד התוא־רים הדיפלומטיים; 17) יורד בחורף באירופה; 18) סוהר; 20) אוהב ומרבה לייקר; 23) אזור; 26) אחד מבני שאול; 27) סמל הנוצרים; 28) שמה הפרטי של כוכבת הוליבודית אדומת־שער; 29) תואר שליטי הודו לשעבר; 31) התקוממות; 32) שם פרטי עברי; 34) חודש, מצוי בשמים; 35) מושבת כתר בריטית; 37) אורה; 39) שמו הפרטי של מנהל משרד ממשלתי שפרש, לאחרונה, מתפקידו; 42) סוג של מקלע; 44) בן, בארמית; 45) מלת זרוז יהודית; 47) „יש דברים ב...".

פרסי־ספרים לפותרי תשבץ שאלות

תחיה זמירובסקי — רחובות, מכון ויצמן למדע, צפורה בורר — תל־אביב, רחוב ריינס 15.